

Sygn. akt VI Ka 673/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: sędzia Elżbieta Kosecka – Sobczak

Protokolant: stażysta Anna Pikulska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Elblągu Jerzego Adamowskiego

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2020 r. w Elblągu sprawy

Z. R. (1) s. F. i Z. ur. (...) w M.

oskarżonego o czyn z art. 178a § 1kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostródzie VII Zamiejscowy Wydział Karny w Morągu

z dnia 8 października 2019 r. sygn. akt VII K 239/19

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie przed sądem II instancji, w tym 240 zł opłaty.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 673/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Ostródzie VII Zamiejscowy Wydziału Karny w Morągu z 8 października 2019r. sygn. akt VII K 239/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego przeczenia, który miał wpływ na jego treść, a polegający na błędnym przyjęciu przez sąd meriti, że wina oskarżonego i stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu są na tyle znaczne, że w konsekwencji tego w stanie faktycznym sprawy niemożliwe jest zastosowanie wobec oskarżonego warunkowego umorzenia postępowania, gdy z ocenionego wszechstronnie materiału dowodowego sprawy wynika wniosek przeciwny	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
nie można się zgodzić z argumentami z apelacji obrońcy, że ustalone okoliczności sprawy i zebrane dowody wskazują na to, że wina i społeczna szkodliwość czynu oskarżonego (bo apelujący nie kwestionuje tego, że oskarżony kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości tj. 0,37 mg/l) nie są znaczne, a sąd I instancji błędnie inaczej je ocenił, gdyż: - wskazane w art. 66 § 1 k.k. właściwości i warunki osobiste sprawcy, jego postawa i dotychczasowy sposób życia, a akcentowane w apelacji obrońcy, stanowią odrębną przesłankę warunkowego umorzenia postępowania i nie mogą one być uwzględniane w ocenie społecznej szkodliwości		

popelnionego czynu i winy sprawcy, tj. przemawiać za ich "znacznością" lub "nieznacznością", stąd podniesiona w uzasadnieniu apelacji postawa oskarżonego po popelnieniu czynu czy jego dotychczasowa niekaralność, dobra opinia czy to, że już w dniu zatrzymania musiał oddać prawo jazdy nie mają wpływu na ustalenia stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu; przy czym należy wskazać skarżącemu, że opinia o oskarżonym nie do końca jest taka dobra skoro w opinii środowiska Z. R. (1) jest postrzegany jako osoba ze skłonnościami do nadużywania alkoholu,

- wskazana w apelacji możliwość osiągnięcia celu wychowawczego też nie stanowi wyznacznika winy czy stopnia społecznej szkodliwości czynu Z. R., podobnie jak kontestowanie przez skarżącego tego czy ogólnie sprawcami wypadków są najczęściej osoby nietrzeźwe czy też nie,

o stopniu społecznej szkodliwości czynu decydują okoliczności określone w art. 115 § 2 kk, a więc zarówno przedmiotowe (rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popelnienia czynu, waga naruszonych przez sprawcę obowiązków, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia), jak i podmiotowe (postać zamiaru albo brak zamiaru dokonania czynu zabronionego, motywacja sprawcy). A odnosząc je do realiów rozpoznawanej sprawy należy zauważyć, że:

- oskarżony nie poruszał się po krótkim odcinku drogi, bo wyjaśnił że najpierw jechał samochodem z

miejsca zamieszkania do pracy, a potem busem z pracy na stację benzynową i stamtąd do szkoły w J.,

- mimo, że według słów oskarżonego na drodze nie panowało duże natężenie ruchu, to jednak ruch pojazdów występował, a z doświadczenia życiowego wiadomo, że taki ruch w godzinach porannych, dojazdu do pracy nie jest nieznaczny,

- mimo, że stan nietrzeźwości oskarżonego wynosił 0,37 mg/l, to nie była to wartość która blisko oscylowała pomiędzy granicą dla przyjęcie wykroczenia, a oskarżony nie mógł uważać się za trzeźwego skoro policjant P. S. zeznał, że czuł od niego woń alkoholu,

- oskarżony jest osobą z racji wieku dysponującą odpowiednim doświadczeniem życiowym, w tym co do wpływu alkoholu na organizm, co powinno wpłynąć na jego decyzję o odstąpieniu od kierowania pojazdem w warunkach gdy poprzedniego dnia wypił wieczorem kilka piw W. a następnego dnia czuć było od niego woń alkoholu sugerującą nietrzeźwość lub odstąpieniu od wypicia piw poprzedniego dnia, w szczególności w świetle świadomości zadań jakie czekają go w pracy (dojechanie autobusem do innej miejscowości i przewóz dzieci na wycieczkę) następnego dnia i to od rana,

a wobec tego brak było podstaw do przyjęcia, że wina i społeczna szkodliwość czynu oskarżonego nie są znaczne,

- bowiem sformułowanie „nie jest znaczny” jest bliskie pojęciom „niewielki”, „mały”, „niski”. Decydują o tym kryteria przedmiotowe i podmiotowe. A w

ustalonych okolicznościach sprawy, w tym zaakcentowanych powyżej, oskarżony prowadził pojazd nie po to by nagle zawieźć np. kogoś do lekarza czy z innej ważnej życiowo, nieoczekiwanej przyczyny, ale w ramach pracy zawodowej, którą miał wykonywać przez kilka godzin, mając świadomość wypitego wcześniej alkoholu i tego że było go jeszcze od niego czuć, gdy jedynie przeprowadzenie kontroli spowodowało, że nie kontynuował jazdy pojazdem, co zapobiegło możliwości wystąpienia poważniejszych skutków tego, że kierował on pojazdem w stanie nietrzeźwości i pojazdem tym miał przewozić dzieci, a wobec tego zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego spowodowane przez oskarżonego i stopień społecznej szkodliwości było więcej niż nieznaczne,

Mimo więc tego, że oskarżony się przyznał i nie był dotychczas karany, nie utrudniał postępowania w sprawie, to brak było podstaw do przyjęcia, że wina i społeczna szkodliwość czynu oskarżonego nie są znaczne i zastosowania dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania.

Ponadto skoro oskarżony w czasie czynu kierował autobusem, ma uprawnienia do kierowania wieloma pojazdami różnych kategorii, to również postulowanie przez obrońcę na rozprawie apelacyjnej by ograniczyć ten zakaz tylko do zakazu kierowania pojazdami których dot. kat.B prawa jazdy a więc innych niż ten którym kierował w czasie czynu, to nie zasługiwało na uwzględnienie. Przy czym należy zauważyć, że pozostawiono oskarżonemu możliwość kierowania

pojazdami kat. B1 co pozwoli mu na pewną mobilność.		
Wniosek		
o zmianę wyroku i warunkowe umorzenie postępowania lub alternatywny wniosek -na wypadek nieuwzględnienia argumentacji by warunkowo umorzyć postępowanie- o zmianę rozstrzygnięcia dot. zakazu prowadzenia pojazdów by ograniczyć ten zakaz tylko do pojazdów kat.B	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
- okoliczności wynikające ze wszystkich dowodów zgromadzonych w sprawie, które zostały prawidłowo ujawnione przez sąd I instancji, nie wykazują by doszło do zarzucanych błędnych ustaleń faktycznych, a więc by istniały podstawy do ustalenia, że wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne		
Lp.	Zarzut	
		# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Wniosek		

	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
zaskarżony wyrok	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
brak podstaw do uwzględnienia zarzutu z apelacji oraz wniosków końcowych	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
pkt. II	z uwagi na nieuwzględnienie apelacji wniesionej wyłącznie przez obrońcę oskarżonego kosztami za postępowanie odwoławcze obciążono oskarżonego (art. 636§1kpk), w tym opłatą (art. 3 ust.1 i art. 8 ustawy z 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych)

7. PODPIS